

UCHWAŁA NR XXXVII.31.2017
RADY GMINY OTYŃ

z dnia 30 marca 2017 r.

w sprawie: wystąpienia z wnioskiem o nadanie statusu miasta miejscowości Otyń

Na podstawie art. 4 ust. 2 oraz art. 4b ust.1-3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) oraz § 1 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2001 roku w sprawie trybu postępowania przy składaniu wniosków dotyczących tworzenia, łączenia, dzielenia, znoszenia i ustalania granic gmin, nadania gminie lub miejscowości statusu miasta, ustalania i zmiany nazw gmin i siedzib ich władz oraz dokumentów wymaganych w tych sprawach (Dz. U. z 2014 r., poz. 310 ze zm.), po przeprowadzeniu konsultacji społecznych Rada Gminy Otyń uchwała. co następuje:

§ 1. Pozytywnie opiniuje się starania w sprawie nadania statusu miasta miejscowości Otyń, obręb geodezyjny Otyń.

§ 2. 1. Postanawia się wystąpić do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego z wnioskiem o nadanie statusu miasta miejscowości Otyń.

2. Treść wniosku wraz z uzasadnieniem stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Otyń.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodnicząca Rady Gminy

Aneta Smolicz

Załącznik nr 1 do Uchwały Nr XXXVII.31.2017

Rady Gminy Otyń

z dnia 30 marca 2017 r.

Otyń, dnia 30 marca 2017 roku

Minister Administracji i Spraw Wewnętrznych
ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa
za pośrednictwem
Wojewody Lubuskiego
ul. Jagiellończyka 8
66-400 Gorzów Wlkp.

Wniosek o nadanie miejscowości Otyń statusu miasta

Na podstawie art. 4b ust. 1-3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) oraz § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2001 roku w sprawie trybu postępowania przy składaniu wniosków dotyczących tworzenia, łączenia, dzielenia, znoszenia i ustalania granic gmin, nadania gminie lub miejscowości statusu miasta, ustalania i zmiany nazw gmin i siedzib ich władz oraz dokumentów wymaganych w tych sprawach (Dz. U. z 2014 r., poz. 310 ze zm.) Rada Gminy Otyń po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami Gminy, **niniejszym zwraca się z wnioskiem o nadanie miejscowości Otyń statusu miasta.**

I. Uzasadnienie

Otyń jest miejscowością położoną w województwie lubuskim, w powiecie nowosolskim. Status miasta Otyń posiadał przez 616 lat, od 1329 roku do 1945 roku, kiedy to na skutek działań ówczesnych władz komunistycznych prawa miejskie utracił. Pragniemy przywrócić miejscowości Otyń jej dawny prestiż i tradycje miejskie, dlatego zwracamy się z wnioskiem o nadanie miejscowości Otyń praw miejskich.

Inicjatywę władz gminy popierają mieszkańcy, którzy podczas przeprowadzonych konsultacji społecznych poparli wniosek o nadanie ich miejscowości praw miejskich. Mieszkańcy w nadaniu praw miejskich widzą nie tylko sprawiedliwość dziejową, ale uważają, że Otyń zasługuje na przywrócenie rangi historycznej, ponieważ posiada bogatą historię z której każdy mieszkaniec może być dumny i przekazywać ją następnym pokoleniom, w ten sposób kształtować wśród młodych tożsamość lokalną, dumę i przywiązanie do tego miejsca.

Gmina Otyń położona jest w zachodniej części kraju, w południowo wschodniej części województwa lubuskiego na Nizinie Nowosolskiej. Wraz z sześcioma gminami współtworzy powiat nowosolski. Gmina Otyń położona jest na pograniczu dwóch mezoregionów Wału Zielonogórskiego i Pradoliny Głogowskiej. Wał Zielonogórski zajmuje północną część gminy i położony jest na wysokości 75 - 125 m n.p.m., stanowi rozległy pofałdowany garb o wysokości względnej 5 - 10 m o przeważających spadkach 5 - 8%. Pradolina Głogowska położona jest na wysokości 60 - 70 m n.p.m. i stanowi płaską powierzchnię o spadkach nie przekraczających 3%.

Walory krajobrazowe stanowią podstawę rozwoju funkcji wypoczynkowych, które pozostają w ścisłej zależności od warunków środowiska przyrodniczego. Do tych walorów zalicza się ukształtowanie terenu, wody powierzchniowe i szatę roślinną. Obszar gminy Otyń leży na Nizinie nowosolskiej. Od wschodniej strony graniczy ona z rzeką Odrą, a południowa i północna część pokryta jest lasami. Odra ze swoim dorzeczem oraz dopływem Śląskiej Ochli tworzą przepiękną, malowniczą krainę będącą rajem dla wędkarzy. Wody zakoli i staro rzeczy Odry kryją w sobie 33 gatunki ryb, do których należą m.in.: ogromne sumy, szczupaki, sandacze, leszcze, karpie i inne. Kompleksy leśne przetrwały do naszych czasów prawie w naturalnym stanie, bez większego wpływu działalności człowieka. Występują tu dwa rezerваты przyrody „Bukowa Góra” i „Bażantarnia”. Na tym obszarze żyje wiele zwierzyny łownej, dlatego tereny te są również atrakcyjne ze względu na możliwości organizowania polowań przez działające tutaj koła łowieckie. Rezerwat leśny „Bażantarnia” jest fragmentem lasu naturalnego. Został utworzony w 1959 r. na powierzchni 17,86 ha w odległości 1 km na północny zachód od Otynia, po lewej stronie szosy prowadzącej do Niodoradza. Nazwę

swą wywodzi z przedwojennego okresu, kiedy to w części południowej lasu, ówczesny właściciel tego terenu prowadził hodowlę bażantów, która obecnie jest sukcesywnie odnawiana.

Rys historyczny

Pierwsza wzmianka o Otyniu jako mieście pochodzi z roku 1313 i 1322 roku, gdzie występuje pod nazwą Wartenberg. Było to miasto otwarte bez obwarowań należące do księstwa żagańskiego. Od połowy XV wieku staje się własnością rycerską, kiedy to bracia Hans i Nikiel von Rechenberg kupują majątek otyński od króla czeskiego Władysława. W latach 1649–1776 miasto należy do zakonu Jezuitów. W 1702 roku w mieście wybucha pożar niszczący jego znaczną część.

W roku 1945, 14 lutego Otyń został bez walk zajęty przez armię radziecką. Podczas zajmowania miasta Rosjanie spalili fabrykę rowerów i zrabowali klasztor. Odebranie po wojnie Otyniowi tytułu miasta znacznie zmniejszyło jego rolę w okolicy. W okresie PRL największym zakładem produkcyjnym było Państwowe Gospodarstwo Rolne. Jednak obecnie blisko 99% mieszkańców miejscowości Otyń utrzymuje się z pracy najemnej, działalności gospodarczej, a nie z roli.

Jedną z pierwszych potwierdzonych budowli w mieście był kościół, którego obecność wzmiankuje się już w 1332 r. Również na podstawie późniejszych dokumentów można stwierdzić, że Otyń lokowany został na prawie polskim. W początkowym okresie swojego istnienia miasto należało do księcia głogowskiego. Po 1443 r. znalazło się w rękach rodziny Zebeltitzów. Oni to zapewne w II poł. XV wieku w południowo-wschodniej części miasta wzniesli warowną siedzibę otoczoną murem. W 1516 r. Otyń wraz z Zakęciem, Konradowem, Niedoradzem i Klenicą wszedł w posiadanie Jana i Mikołaja Rechenbergów, którzy ponadto otrzymali prawa do Bytomia Odrzańskiego i Kożuchowa. Otyniem rządził Jan, który był gorliwym luteranem. Za jego sprawą kościół otyński przeszedł w posiadanie protestantów. Nowi właściciele rozpoczęli również przebudowę zamku, którą zakończono w 1519 r. Powstała wtedy otoczona murami, czteroskrzydłowa rezydencja z obszernym dziedzińcem.

Za ich rządów na prośbę Hansa von Rechenberga 19 maja 1528 roku król Ferdynand I nadał miastu herb: na czerwonej tarczy w dolnej części trzy zielone wzgórza, na środkowym wzgórzu jedna biała wieża, a na niej opancerzony rycerz trzymający oburącz kamień do rzutu. Cechy te nawiązywały do średniowiecznego pochodzenia miasta, miały symbolizować dzielność i waleczność mieszkańców oraz wyróżniać go od zabudowy wsi i osad.

Ten dokument herbowy znajduje się do dziś we wrocławskim Archiwum Państwowym.

W 1554 r. spłonął otyński kościół. Odbudowany zostały w stylu późnogotyckim z elementami renesansowymi. Kilkadziesiąt lat później w latach 1585-1587 dokonano rozbudowy kościoła znacznie go powiększając i dobudowując wieżę, którą ukończono w 1607 r. Kościół był jeszcze wielokrotnie przebudowywany, głównie ze względu na pożary, które miały miejsce w 1666 i 1702 roku.

W 1610 r. wraz ze śmiercią Jana Jerzego wygasła otyńska linia Rechenbergów. Dzięki zapisowi testamentowemu miasto stało się własnością siostry zmarłego, Heleny von Sprinzenstein, która była gorliwą katoliczką.

W 1629 r. żołnierze cesarscy wygnali protestanckiego pastora, a kościół przeszedł we władanie katolików.

Zaraz po pożarze w 1702 r. przystąpiono do odbudowy miasta, gdzie wzniesiono nowy ratusz. Odbudowę zamku powierzono architektowi Stefanowi Spinettiemu, który wznosił na nowo trzy skrzydła i kaplicę zamkową. Wybudował również czwarte typowo klasztorne skrzydło. Większość prac ukończono w 1721 r. Podstawą bytu gospodarczego otyńskich mieszczan było rzemiosło uprawiane na potrzeby zamku, a później klasztoru. W XVI-XVIII w. rozwijało się również sukiennictwo. W Otyniu odbywały się targi, gdzie handlowano sukniem, wełną oraz bydłem i końmi. W okolicach uprawiano również winorośl. Niepoślednią rolę gospodarczą odgrywał również fakt położenia miasta na szlaku z Zielonej Góry do Głogowa. W połowie XVIII w. powstały pierwsze manufaktury sukiennicze i przedziałnia bawełny. Później wytwórnia pończoch, której towarzyszyła hodowla jedwabników.

W wyniku wojen śląskich w poł. XVIII w. majątek jezuicki w Otyniu poniósł ogromne straty. W 1754 r. Fryderyk II na prośbę Reinacha polecił zbudować w Otyniu wielki magazyn zbożowy. Rozkwit miasta przerwały wydarzenia wojny siedmioletniej.

Na przełomie wieków XVIII i XIX w Otyniu i okolicy daje się zauważyć szczególne ożywienie religijne. Związane ono było z figurką Matki Boskiej Klenickiej, która od czasów wojny trzydziestoletniej znalazła

schronienie w tzw. Kaplicy polskiej w klasztorze. Otyński kult maryjny podtrzymywali jezuici, jednak jego prawdziwy rozkwit nastąpił po kasacji zakonu. Na maryjne uroczystości odpustowe w Otyniu przybywali pielgrzymi nie tylko z najbliższej okolicy, ale również z odległej Wielkopolski.

W XIX w. Otyń pozostawał w cieniu dynamicznie rozwijającej się Nowej Soli. Między innymi na potrzeby powstającego w Nowej Soli przemysłu hutniczego uruchomiono w pobliżu Otynia kopalnię rudy darniowej. Również w Nowej Soli znajdowało zatrudnienie wielu mieszkańców Otynia. W połowie XIX w. nastąpił zupełny upadek otyńskiego rzemiosła sukienniczego i zaniechano uprawy winorośli. Problemy natury agrarnej powodowały liczne niepokoje wśród mieszkańców okolicy. Dały się one szczególnie odczuć w okresie Wiosny Ludów. Majątkiem otyńskim wstrząsnęły wtedy bunty chłopskie, stłumione przez wojsko.

Połowa wieku XIX-tego charakteryzowała się zmianami natury urbanistycznej miasta. W 1844 r. na środku rynku wybudowano nowy ratusz. Przebudowano również większość otaczających rynek kamienic. Nieznaczne zmiany gospodarcze w mieście miały miejsce w latach dwudziestych XX w. Powstała fabryka rowerów „Edelweis”, fabryka makaronu oraz kilka warsztatów mechanicznych. W okresie II wojny światowej w zakładach tych zatrudniano francuskich i radzieckich jeńców wojennych, których obozy zlokalizowano w pobliskich Bobrownikach.

Na terenie miasta i okolic przebywała również pokaźna liczba polskich robotników przymusowych, którzy pracowali w majątku ziemskim i u miejscowych chłopów. Jesienią 1944 r. mieszkańcy i przebywający tutaj cudzoziemcy zostali skierowani do robót fortyfikacyjnych nad Odrą. Dnia 14 lutego 1945 r. Otyń został zajęty przez wojska radzieckie. W trakcie zajmowania miasta walk nie było. Rosjanie już po zajęciu Otynia spalili fabrykę rowerów i splądrowali zabudowania poklasztorne. Latem 1945 r. powstała polska administracja i rozpoczął się napływ osadników, którzy zajmowali domostwa po wysiedlanej ludności niemieckiej. Zmieniono niemiecką nazwę miejscowości Deutsch Wartenberg na obecną.

II. Stanowisko dotyczące spełnienia przesłanek wynikających z art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.)

Otyń to centrum gospodarczo - administracyjne Gminy. Swoją siedzibę mają tutaj między innymi: Wójt Gminy Otyń i Rada Gminy Otyń, Koło Terenowe Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, Urząd Pocztowy, Zespół Szkół w Otyniu do którego uczęszcza ok. 600 uczniów, w 2017 roku powstanie Publiczne Przedszkole dla 100 dzieci, znajduje się także placówka z zakresu ochrony zdrowia: NZOZ, prywatny gabinet stomatologiczny, apteka, gabinet rehabilitacyjny, a także znajdują się zakłady fryzjerskie i kosmetyczne. W Otyniu znajdują się także: Oddział Banku, Gminne Centrum Kultury, Biblioteka Publiczna, rozwinięta sieć placówek handlowych i usługowych, zakłady produkcyjne. W miejscowości działają stowarzyszenia o charakterze oświatowym, kulturalnym i społecznym: Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Otyńskiej, Koło Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów. W Otyniu działa jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej włączona do Krajowego Systemu Ratowniczo - Gaśniczego. Znajduje się Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju.

Otyń wyposażony jest praktycznie w pełną infrastrukturę techniczną. Od wielu lat miejscowość jest w 100% zwodociągowana, skanalizowana i zgazyfikowana. Sieci te sukcesywnie są rozbudowywane w miejscach gdzie powstają nowe osiedla mieszkaniowe. Zaopatrzenie w wodę pitną odbywa się ze stacji uzdatniania wody w Niodoradzu. Stacja ta wspomagana jest przez SUW w Otyniu. System kanalizacji sanitarnej odprowadza ścieki do oczyszczalni w Nowej Soli. Miejscowość ma pełen dostęp do telefonów i internetu.

Układ urbanistyczny i komunikacyjny Otynia jest typowy dla małomiasteczkowych układów przestrzennych. W centrum znajduje się Rynek z Ratuszem z czterema ulicami wylotowymi. Wokół rynku oraz wzdłuż ulic: Kościuszki i Chrobrego posadowione są pochodzące głównie z XVIII i XIX wieku kamienice. Z rynku wychodzą cztery główne ulice miejscowości ze zwartą zabudową kamienicową (stanowiącą historyczny układ urbanistyczny miejscowości, wpisany do rejestru zabytków), która później przekształca się w zawartą i gęstą zabudowę mieszkaniową jednorodzinna. Sposób zagospodarowania centrum Otynia nosi typowe cechy dla przestrzeni miejskich: utwardzone place publiczne, parkingi, ciągi komunikacyjne i piesze, oświetlenie ulic i placów, infrastruktura techniczna, brak zabudowań związanych z produkcją rolną (brak zabudowy zagrodowej). Stan zabudowy w miejscowości ogólnie ocenić można jako dobry.

Wszystkie obowiązujące na terenie Gminy Otyń miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, określające sposób zagospodarowania terenu, powiązania komunikacyjne, wskaźniki kształtowania

zabudowy oraz układy urbanistyczne, dostępne są na stronie internetowej pod adresem: www.otyn.e-mapa.net w zakładce Zagospodarowanie przestrzenne.

Dla nieznacznej części miejscowości Otyń uchwalone są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Obejmują one głównie tereny cmentarza komunalnego wraz z otoczeniem, tereny za drogą krajową nr 3 (w stronę Konradowa i Zakęcia, oraz tereny przy drodze powiatowej do Bobrownik). Planami miejscowymi objęte jest więc ok. 10% powierzchni miejscowości Otyń. Istniejące plany stanowią potencjał rozwojowy dla przyszłego miasta. Planowany jest na tych obszarach wzrost liczby ludności. Biorąc pod uwagę zainteresowanie tymi terenami, można przypuszczać, że ich zagospodarowanie nastąpi w niedługim czasie. W załączeniu do niniejszego wniosku przedkładamy rysunki Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego miejscowości Otyń dotyczące wskazanych powyżej terenów oraz rysunek Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania dla części Otynia nie objętej planami miejscowymi.

Do najciekawszych zabytków architektonicznych, kulturowych, wyznaniowych, obiektów przyrodniczych w miejscowości Otyń należą:

1. Historyczny układ urbanistyczny, z XIV-XIX wieku.
2. Kościół parafialny pw. Podwyższenia Krzyża Świętego , późnogotycki z 1585 roku, przebudowany w 1607 roku, 1704 roku, wieża zrekonstruowana w latach 2013-14 po zawaleniu się 8 sierpnia 2012 r. obecnie Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju ,

Świątynia w Otyniu powstała w pierwszej połowie XIV w. i na bazie tych murów zaprojektowano nowy kościół w latach 1585-87 (wieżę dobudowano po niemal 90 latach). Jego kształt był podobny do obecnej budowli, jednak budynek, podobnie jak całe miasto, spłonął w 1702 roku. Korpus odbudowano po dwóch latach, a wieżę w 1781 roku. Ten kościół przetrwał do dziś, jednak 8 sierpnia 2012 roku zawaliła się wieża, którą zrekonstruowano w latach 2013-2014.

Kościół jest Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju ze względu na drewnianą XV-wieczną figurkę Matki Boskiej z Dzieciątkiem. Figurkę w czasie potopu szwedzkiego Jezuici przenieśli z Klenicy do kaplicy zamkowej.

3. Zespół klasztorny jezuitów, z XVI-XVII wieku, z lat 1703-1721, ruiny zamku gotyckiego z XV wieku, późniejszego klasztoru jezuitów .

Na początku był zamek a właściwie murowana budowla obronna postawiona w początkach XV w. przez ówczesnego właściciela dóbr rycerskich Sigismunda von Zabel (Zabelitz). Jej relikty zachowały się w budynku bramnym. W wieku XVI kolejni właściciele, bracia Rechenberg, przebudowali założenie w duchu renesansowym. Powstał wówczas otoczony fosą czteroskrzydłowy zamek z dużym dziedzińcem składający się z budynków mieszkalnych, zbrojowni, stajni, piekarni, kuchni i browaru.

Mniej więcej 100 lat później, kiedy dobra otyńskie trafiły w spadku do siostry ostatniego z Rechenbergów, jej mąż dobudował do zamku kaplicę (1638 r.) i zapisał wszystko w testamencie zakonowi jezuitów. Jezuici przejęli obiekty w 1649 r. i natychmiast przystąpili do ich przebudowy na klasztor. Dokonali radykalnych zmian, burząc część murów i stawiając nowe. Znacznie powiększyli także zamkową kaplicę.

Po wielkim pożarze, jaki nawiedził Otyń w 1702 r. przystąpiono do odbudowy zniszczeń. Nad generalnym remontem klasztoru czuwali specjaliści z Włoch. Prace trwały ponad 20 lat. Od nowa powstały trzy skrzydła budynku i kaplica. Przebudowano folwark, powiększono dziedziniec i ogród, w końcu dobudowano też czwarte skrzydło i całość otoczono murem. W efekcie, w miejsce renesansowego zamku powstał spory barokowy klasztor.

Po kasacie zakonu w r. 1776, w klasztornych budynkach ulokowano Królewski Instytut Szkolny (prowadzony przez byłych jezuitów), który funkcjonował tam ok. 10 lat. Potem – jako rezydencja magnacka - przechodziły przez ręce kilku ważnych rodów (m.in. książąt kurlandzko-żagańskich).

Obecnie jest to teren prywatny objęty zakazem wstępu. Obiekty można oglądać jedynie przez ogrodzenie. Po wojnie w części zabudowań urządzono mieszkania dla pracowników PGR, przez pewien czas funkcjonowała też kaplica. Od 1991 r. opuszczony zespół zamkowo-klasztorny, który stopniowo popada w ruinę – brak dachów, części sklepień i stropów. Zachowały się jedynie mury zewnętrzne.

W zamkowej kaplicy, nawet po kasacie zakonu przechowywana była cudowna figurka Madonny Klenickiej. Jej kult przetrwał wszelkie zawieruchy dziejowe, a sama figura wraz z wotami i naczyniami liturgicznymi

została tuż przed nadejściem Rosjan ukryta przez proboszcza w klasztornych podziemiach. Od 1946 r. przebywa w obecnym Sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju

4. Ratusz, Rynek, późnoklasykistyczny z XVIII wieku, 1844 roku, XIX wieku

Ratusz jest centralnym obiektem otyńskiego rynku. Dzisiejszy, zaprojektowany na planie kwadratu, budynek pochodzi z 1844 roku i jest kolejną, późnoklasykistyczną, wersją tego typu budowli. Wszystkie wcześniejsze zostały strawione przez pożary, które wielokrotnie niszczyły miasto.

Przejeżdżając główną ulicą Otyńia mijamy ratusz od strony głównego wejścia. Budynek jest odnowiony i wraz z otaczającymi go kamieniczkami, drzewami oraz fontanną prezentuje się całkiem ciekawie. Na placu znajdują się ławki, a wokół niego znajduje się parking. Nad głównym wejściem umieszczony został herb.

Plac w kształcie kwadratu jest centralnym miejscem miejscowości. Stojący pośrodku ratusz otaczają jednopiętrowe budynki, których historia jest zbieżna z jego dziejami. Odnowione XIX-wieczne kamieniczki prezentują się ciekawie, a całość, choć niby taka zwyczajna, ma swój niewątpliwy urok. Wewnętrzna część brukowanych jednokierunkowych uliczek jest dziś miejscem parkingowym, a przedłużenia tychże uliczek prowadzą w kierunku zamku, kościoła, Zielonej Góry oraz Nowej Soli.

5. Figura św. Jana Nepomucena

Stojąca dziś w pobliżu otyńskiego kościoła parafialnego barokowa figura św. Jana Nepomucena pierwotnie ustawiona była w pobliżu mostu na Śląskiej Ochli, przy drodze do Nowej Soli. Źródła podają, że była tam już w około roku 1770, jednak znawcy chronostychu mogą pokusić się o samodzielne odczytanie daty, ponieważ na cokole zachowały się dobrze widoczne inskrypcje fundacyjne. Zastosowano w nich zasady lubianego w okresie baroku kabalistycznego zapisu, w którym wyróżnionym literom odpowiadały konkretne cyfry.

Na czołowej części postumentu zachowała się płaskorzeźba przedstawiająca strącenie Jana Nepomucena do Wełtawy, a jedna z sentencji na bocznych płaszczyznach wspomina o gwiazdach protestujących bezgłośnie z głębi rzeki.

Kamienna postać świętego jest nieco połatana – wyraźnie widać, że ma „nowe” dłonie, głowę i krzyż, a nawet niektóre falbanki komży są o wiele jaśniejsze od pozostałych części odzienia świętego. Prawdopodobnie posąg uległ uszkodzeniom podczas przesuwania go na brzeg parkingu budowanego niedaleko miejsca jego pierwotnego ustawienia. W końcu figurę nepomucena przeniesiono w pobliże kościoła, gdzie figura z pewnością jest bardziej bezpieczna

6. Spichlerz

Sporych rozmiarów późnobarokowy budynek jest częścią zabudowań folwarcznych. Znajduje się przy ul. Lipowej, czyli przy drodze prowadzącej do Bobrownik. Obiekt powstał w 1754 roku. Wejście ozdobione jest obramieniem z piaskowca, środkowa część frontowej ściany zawiera delikatne detale architektoniczne.

7. Dom, ul. Chrobrego 35, z połowy XIX wieku

8. Domy, ul. Mickiewicza 2 (d.1), 4 (d. 2), 5 (d. 9), 6 (d. 3), 8 (d. 4), 9 (d. 11), 10 (d. 5), 19, z XVIII wieku, z połowy XIX wieku.

9. Dom, ul. Rejtana 9.

10. Domy, Rynek 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, z XVIII wieku, z połowy XIX wieku, z połowy XX wieku.

11. Dom, ul. Sienkiewicza 2, z XVIII wieku.

Na obszarze gminy znajdują się następujące rezerваты przyrody

- rezerwat przyrody Bażantarnia – chroni drzewostan naturalny, jako element wzbogacający różnorodność biologiczną w kompleksie gospodarczych lasów sosnowych;
- rezerwat przyrody Bukowa Góra – chroni fragment drzewostanu zbliżonego do naturalnego, porastającego strome zbocze krawędzi doliny Odry.

III. Podstawowe dane statystyczne

Według danych z roku 2002 gmina Otyń ma obszar 91,64 km², w tym:

- użytki rolne: 45%

·użytki leśne: 44%

Gmina stanowi 11,89% powierzchni powiatu.

Sołectwa: Otyń, Konradowo, Zakęcie, Niedoradz, Ługi, Czasław, Modrzyca, Bobrowniki oraz osada Borki.

1. Podstawowe dane statystyczne dotyczące liczby ludności na terenie objętym wnioskiem:

W miejscowości Otyń zamieszkuje **1542** mieszkańców z pobytem stałym i 44 mieszkańców z pobytem czasowym. Struktura wiekowa mieszkańców Otynia przedstawia się następująco:

grupa 0-19 lat   352 osób,

grupa 20-60 lat   913 osób,

powyżej 60 lat   321 osób,

(dane z Ewidencji Ludności na dzień 8 marca 2017 roku)

Liczba ludności całej gminy to **6923** osoby w tym **167** osób na pobyt czasowy. Struktura wiekowa dla gminy przedstawia się następująco:

grupa 0-19 lat   1491 osób,

grupa 20-60 lat   4127 osób,

powyżej 60 lat   1305 osób,

(dane z Ewidencji Ludności na dzień 8 marca 2017 roku)

2. Dane statystyczne dotyczące powierzchni terenu miejscowości Otyń i Gminy Otyń.

Powierzchnia obrębów dla jednostki ewidencyjnej Otyń, według stanu na dzień 8 marca 2017 roku przedstawia poniższa tabela:

Obręb ewidencyjny	Powierzchnia obrębu ewidencyjnego w zaokrągleniu do 1 ha	Powierzchnia obrębu ewidencyjnego w zaokrągleniu do 0,01 ha	Powierzchnia obrębu ewidencyjnego w odniesieniu do całej gminy Otyń w %
0001 – Bobrowniki	2200	2198,80	24,00
0002 - Czasław	686	685,22	7,42
0003 - Konradowo	256	255,32	2,72
0004 - Ługi	951	951,40	10,36
0005 - Modrzyca	1026	1026,34	11,13
0006 - Niedoradz	2458	2458,39	26,73
0007 - Otyń	789	788,70	8,51
0008 - Zakęcie	854	853,60	9,27

IV. Szacunkowe koszty jednorazowe i stałe wprowadzenia proponowanej zmiany.

Wprowadzenie proponowanej zmiany wygeneruje koszty jednorazowe związane z wymianą pieczętek i tablic oraz zmianami w oprogramowaniu. Gmina prognozuje, iż wymiana tablic i pieczętek będzie wydatkiem około 1 000 złotych. Natomiast zmiany w oprogramowaniu w ramach zawartych umów nie będą stanowiły wydatku Gminy.

V. Wyniki konsultacji

Wójt Gminy Otyń działając w oparciu o uchwałę Nr XI.84.2011 Rady Gminy w Otyniu z 28 października 2011r. w sprawie: określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Otyń oraz uchwałę Nr XXXIII.7.2017 Rady Gminy Otyń z 27 stycznia 2017 r. w sprawie: zarządzenia przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami Gminy Otyń w sprawie nadania miejscowości Otyń statusu miasta powołał Komisję do przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami Gminy Otyń w sprawie nadania miejscowości Otyń statusu miasta w składzie:

1. Halina Malczewska – Przewodnicząca
2. Izabela Tłuczek-Zajac – członek
3. Jarosław Bartkowski – członek
4. Dariusz Maśląg – członek

Konsultacje odbyły się zgodnie z ustalonym przez Wójta Gminy Otyń harmonogramem:

1. W Otyniu 27 lutego 2017 r. godz. 18:00 w sali gimnastycznej Zespołu Szkół w Otyniu.
2. W Modrzycy 28 lutego 2017 r. godz. 18:00 w sali ul. Świerkowa 13.
3. W Konradowie 02 marca 2017 r. godz. 18:00 w sali wiejskiej.
4. W Zakęciu 02 marca 2017 r. godz. 19:00 w sali wiejskiej.
5. W Czaławiu 03 marca 2017 r. godz. 18:00 w sali wiejskiej.
6. W Ługach 03 marca 2017 r. godz. 19:00 w sali wiejskiej.
7. W Bobrownikach 06 marca 2017 r. godz. 18:00 w sali wiejskiej.
8. W Niedoradzu 06 marca 2017 r. godz. 19:00 w sali wiejskiej.

Ogłoszenia o zebraniach z mieszkańcami zostały dostarczone Sołtysom poszczególnych wsi i rozplakatowane na 7 dni przed terminem zebrania.

Ogłoszenia zawierały miejsce i godzinę rozpoczęcia zebrania oraz przedmiot i obszar konsultacji.

Przewodniczącą zebrań spośród członków w/w komisji we wszystkich wsiach została wyznaczona Pani Halina Malczewska.

Przewodnicząca zebrań informowała mieszkańców o procedurze przeprowadzania konsultacji. Przedstawiała podstawę prawną czyli uchwały, które Rada Gminy Otyń podjęła w sprawie konsultacji, przedstawiała wraz z konsultantami Panem Rafałem Stasińskim i Panią Izabelą Tłuczek –Zajac przedmiot zebrania czyli temat nadania praw miejskich Otyniowi począwszy od rysu historycznego skończywszy na skutkach zmiany statusu miejscowości i gminy. Przewodnicząca zebrań otwierała dyskusję i przeprowadzała głosowanie jawne informując każdorazowo, o zasadach głosowania jawnego poprzez podniesienie ręki. Ponadto informowała, kto jest uprawniony do wzięcia udziału w głosowaniu.

Członkowie w/w komisji liczyli głosy, z każdego głosowania został sporządzony protokół, który został odczytany i podpisany przez Przewodniczącą zebrań i członków komisji.

Z każdego zebrania został sporządzony protokół, który podpisała przewodnicząca zebrań oraz protokolant.

Wyniki zbiorcze konsultacji w miejscowości Otyń i w gminie w poszczególnych miejscowościach przedstawiają się następująco:

	Głosów „za”	Głosów „przeciw”	Głosów wstrzymujących się”	Ilość osób biorących udział w zebraniu	Ilość osób uprawnionych do głosowania
Otyń	111	26	3	143	1187

Według zbiorczego zestawienia wyników głosowania w konsultacjach wzięło udział 143 mieszkańców z 1187 uprawnionych do głosowania w miejscowości Otyń, co daje 12,04 % ogółu uprawnionych.

Spośród wszystkich mieszkańców miejscowości Otyń biorących udział w konsultacjach 111 mieszkańców głosowało „za” nadaniem miejscowości Otyń statusu miasta, co daje 77,6%, co stanowi 9,3% ogółu uprawnionych; 26 mieszkańców było „przeciw”, co daje 18,1%, co stanowi 2,1% ogółu uprawnionych; 3 mieszkańców „wstrzymało się” od głosu, co daje 2,0%, co stanowi 0,2% ogółu uprawnionych. Natomiast 2% z obecnych na zebraniu nie brało udziału w głosowaniu.

	Głosów „za”	Głosów „przeciw”	Głosów wstrzymujących się”	Ilość osób biorących udział w zebraniu	Ilość osób uprawnionych do głosowania

Modrzyca	56	0	0	59	1476
Konradowo	18	0	1	19	255
Zakęcie	24	3	4	34	298
Czasław	8	0	0	8	109
Ługi	8	3	5	18	278
Bobrowniki	12	1	1	20	574
Niedoradz	33	2	2	38	1168
Razem	159	9	13	196	4158

Według zbiorczego zestawienia wyników głosowania w konsultacjach wzięło udział 339 mieszkańców z 5345 uprawnionych do głosowania w gminie Otyń, co daje 6,34 % ogółu uprawnionych.

Spośród wszystkich mieszkańców Gminy Otyń w miejscowościach: Modrzyca, Konradowo, Zakęcie, Czasław, Ługi, Bobrowniki, Niedoradz biorących udział w konsultacjach 159 mieszkańców głosowało „za” nadaniem miejscowości Otyń statusu miasta, co daje 81,1%, co stanowi 3,8%% ogółu uprawnionych; 9 mieszkańców było „przeciw”, co daje 4,5%, co stanowi 0,2% ogółu uprawnionych; 13 mieszkańców „wstrzymało się” od głosu, co daje 6,6%, co stanowi 0,3% ogółu uprawnionych. Natomiast 7,6% z obecnych na zebraniu nie brało udziału w głosowaniu.

VI. Informacja dotycząca struktury zatrudnienia:

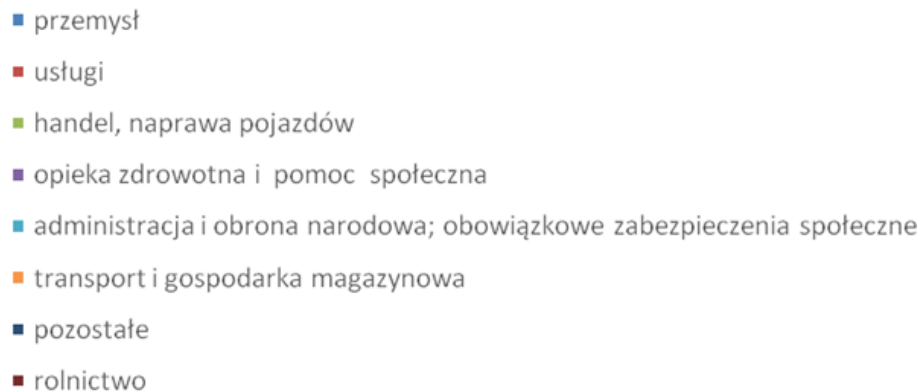
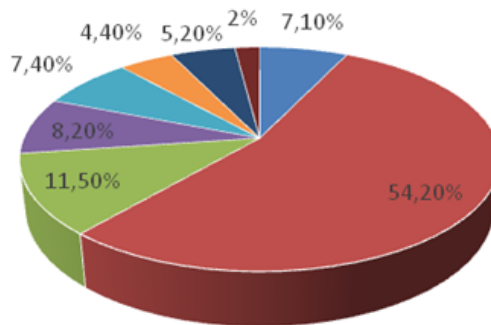
Zgodnie z Centralną Ewidencją i Informacją o Działalności Gospodarczej w Gminie Otyń zarejestrowano 698 działalności gospodarczych z czego 314 jest wykreślonych lub zawieszonych, natomiast 384 to aktywni przedsiębiorcy.

Struktura zatrudnienia w Gminie Otyń

W Gminie Otyń ponad 7,1% ogółu mieszkańców pracuje w przemyśle. Sektor usługowy koncentruje 54,2% pracujących, w tym 13,7% przypada na edukację, 11,5% – na handel, naprawę pojazdów samochodowych, a 8,2% - na opiekę zdrowotną i pomoc społeczną. Dalsze 7,4% pracujących wykonuje pracę w administracji i obronie narodowej; obowiązkowych zabezpieczeniach społecznych, a 4,4% w jednostkach związanych z transportem i gospodarką magazynową. W sektorze rolniczym pracuje 2,0% ogółu pracujących w gminie.

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS.

Struktura zatrudnienia w Gminie Otyń

W dniu 30 marca 2017 roku Rada Gminy Otyń podjęła Uchwałę Nr XXXVII.31.2017 r. w sprawie opinii dotyczącej nadania miejscowości Otyń statusu miasta.

Wobec powyższego Rada Gminy Otyń wnioskuje jak na wstępie.

Załączniki:

1. Zaświadczenie Starosty Nowosolskiego z 14 marca 2017 r.
2. Uchwała Nr XXXVII.31.2017 Rady Gminy Otyń z 30 marca 2017 r. w sprawie: wystąpienia z wnioskiem o nadanie statusu miasta miejscowości Otyń.
3. Uchwała Nr XXXIII.7.2017 Rady Gminy Otyń z 27 stycznia 2017 r. w sprawie: zarządzenia przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami Gminy Otyń w sprawie nadania miejscowości Otyń statusu miasta.
4. Zarządzenie Nr 0050.15.2017 Wójta Gminy Otyń z dnia 23 lutego 2017 r. w sprawie: powołania komisji do przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami Gminy Otyń w sprawie nadania miejscowości Otyń statusu miasta.
5. Protokół z przeprowadzonych konsultacji a mieszkańcami Gminy Otyń w sprawie nadania miejscowości Otyń statusu miasta.
6. Uchwała Nr XI.84.2011 Rady Gminy w Otyniu z dnia 28 października 2011 r. w sprawie określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Otyń.
7. Mapa topograficzna Gminy Otyń w skali 1: 10.000 z zaznaczonymi granicami – trzy arkusze.
8. Opinia Głównego Geodety Kraju z 30 marca 2017 r.
9. Uchwała Nr XXXVIII/216/2005 Rady Gminy w Otyniu z dnia 25 listopada 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Konradowo i części wsi Otyń.
10. Uchwała Nr XLI/7/10 Rady Gminy w Otyniu z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zmiany nr 2 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Otyń.
11. Uchwała Nr XI.79.2011 Rady Gminy w Otyniu z dnia 28 października 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miejscowości Otyń.

12. Uchwała Nr XXXIII.6.2017 Rady Gminy Otyń z dnia 27 stycznia 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Zakęcie (część) oraz miejscowości Otyń (część) – dz. 289/1, 290/2, 291/2, 291/2 i cz. dz. 284/12.

13. Wybrane publikacje zawierające informacje o Gminie Otyń - trzy egzemplarze.

UZASADNIENIE

Rada Gminy Otyń na podstawie art. 4b ust. 1-3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) oraz § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2001 roku w sprawie trybu postępowania przy składaniu wniosków dotyczących tworzenia, łączenia, dzielenia, znoszenia i ustalania granic gmin, nadania gminie lub miejscowości statusu miasta, ustalania i zmiany nazw gmin i siedzib ich władz oraz dokumentów wymaganych w tych sprawach (Dz. U. z 2014 r., poz. 310 ze zm.) po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami Gminy, postanowiła wystąpić do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z wnioskiem o nadanie miejscowości Otyń statusu miasta ponieważ Otyń jest miejscowością położoną w województwie lubuskim, w powiecie nowosolskim, a status miasta posiadał przez 616 lat, od 1329 roku do 1945 roku, kiedy to na skutek działań ówczesnych władz komunistycznych prawa miejskie utracił. Rada Gminy Otyń chce przywrócić miejscowości Otyń jej dawny prestiż i tradycje miejskie, dlatego zwracamy się z wnioskiem o nadanie miejscowości Otyń praw miejskich.

Inicjatywę władz gminy popierają mieszkańcy, którzy podczas przeprowadzonych konsultacji społecznych poparli wniosek o nadanie ich miejscowości praw miejskich. Mieszkańcy w nadaniu praw miejskich widzą nie tylko sprawiedliwość dziejową, ale uważają, że Otyń zasługuje na przywrócenie rangi historycznej, ponieważ posiada bogatą historię z której każdy mieszkaniec może być dumny i przekazywać ją następnym pokoleniom, w ten sposób kształtować wśród młodych tożsamość lokalną, dumę i przywiązanie do tego miejsca.